

Til § 67

Den foreslåede bestemmelse erstatter § 25 a i kapitel 5 i lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 62 af 31. januar 2001 med senere ændringer.

Det foreslås i *stk. 1*, at lejere, som har ret til at blive genhuset, og som får anvist en erstatningsbolig, får tilskud til nedsættelse af lejen i den nye bolig i form af indfasningsstøtte på to tredjedele af forskellen mellem den hidtidige leje og lejen i den anviste erstatningsbolig på genhusningstidspunktet. Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede særlige indfasningsstøtte til lejere, der forbliver i deres bolig efter byfornyelsesarbejdernes udførelse. Indfasningsstøtten foreslås ydet i 10 år. Efter forslaget nedsættes indfasningsstøtten efter det første år med lige store andele frem til tidspunktet for bortfaldet af støtten.

Det bemærkes, at hvis en lejer benytter sig af den foreslåede ret til inden for 2 år at kræve ny genhusning, forudsættes beregningen af indfasningsstøtten i den nye genhusningsbolig – da der ikke er tale om en ny byfornyelsesbegivenhed – at ske som om husstanden ved første anvisning og flytning var indflyttet i den nye bolig, dvs. at indfasningsstøtten fremover beregnes på grundlag af differencen mellem den oprindelige husleje og huslejen i den nye genhusningsbolig, mens aftrækningsperioden regnes fra første flytning.

I *stk. 2* foreslås, at lejere, som har ret til genhusning, og som selv skaffer sig en anden udlejningsbolig, kan få en tilsvarende indfasningsstøtte som efter *stk. 1*. Kommunalbestyrelsen skal dog finde den nye lejlighed passende i relation til størrelse, udstyr og beliggenhed sammenholdt med boligtagerens økonomi og familieforhold.

Til § 68

Bestemmelsen svarer i *stk. 1* med enkelte redaktionelle ændringer til gældende lovs § 149 og i *stk. 2* til § 150.

Efter *stk. 1* har husstande, som har ret til en erstatningsbolig, ret til at få godtgjort flytteudgifter. Husstande, som midlertidigt overtager en anden bolig, har ligeledes krav på en sådan godtgørelse.

Godtgørelsen ydes til dækning af rimelige flytteudgifter. Som eksempler på udgifter kan nævnes udgifter til flytning af møbler, telefon, dørskilt, inventar, belysning, stempelgebyr i forbindelse med lejekontraktens indgåelse, møbelopbevaring m.v.

Stk. 2 omhandler husstande, som har ret til en erstatningsbolig permanent eller midlertidig, og som selv finder en anden bolig. I sådanne tilfælde kan husstanden få en rimelig godtgørelse fra kommunen, når det

dokumenteres, at der er skaffet en passende bolig, uanset om denne anden bolig er en beboelseslejlighed, en andelslejlighed eller en ejerbolig.

Hensigten med bestemmelsen er at lette anvisningen af erstatningsboliger ved at tilskynde den anvisningsberettigede til selv at skaffe sig en anden bolig. Godtgørelsen skal tjene til dækning af husstandens udgifter herved, i det omfang kommunalbestyrelsen skønner, det er rimeligt, at disse udgifter dækkes.

Godtgørelsen kan f.eks. dække husstandens udgifter til flytning, dobbelt leje og lignende.

Til § 69

Bestemmelsen, som vedrører erhvervslejemål, erstatter gældende lovs § 151.

Det foreslås i *stk. 1*, at lejere af erhvervslejemål, hvor lejemålet opsiges som følge af en beslutning i medfør af byfornyelsesloven, skal have ret til erstatning og godtgørelse efter bestemmelserne i § 66, *stk. 1-5*, i lov om leje af erhvervslokaler m.v.

Erstatningsreglerne i § 66 i lov om leje af erhvervslokaler m.v. omfatter alle former for erhvervslejemål såvel erhvervsbeskyttede lejere, dvs. lejere, som driver en erhvervsvirksomhed, hvis stedlige forbliven i ejendommen er af væsentlig betydning og værdi for virksomheden, som ikke-erhvervsbeskyttede lejere. Efter erhvervslejelovens bestemmelser skal fastsættelsen af en opsigelseserstatning ske på grundlag af det tab, som lejerens lider som følge af opsigelsen. Denne erstatningsadgang gælder for alle typer af erhvervsleje forhold, forudsat at betingelserne herfor er opfyldt.

Er der tale om blandede lejemål, dvs. lejemål, hvor der er blandet erhverv og beboelse, og opsiges et sådant lejemål, ydes erstatning til lejerens efter bestemmelserne i lejelovens § 88-89. Efter disse bestemmelser er det kun de erhvervsbeskyttede lejere, der har krav på erstatning.

Det foreslås, at lejerens krav på erstatning og godtgørelse, uanset om der er tale om rene erhvervslejemål eller om blandede lejemål, skal rettes mod kommunalbestyrelsen.

Efter erhvervslejeloven omfatter erstatningsopgørelsen blandt andet lejerens flytteudgifter, værdiforringelse af lejerens inventar, installationer o.lign. ved flytning, værdien af lejerens forbedringer m.v. af de lejede lokaler, driftstab i flytteperioden, lejerens udgifter til sagkyndig bistand og andre udgifter, som med rimelighed kan henføres til opsigelsen.

Oprensningen i erhvervslejelovens bestemmelser af de poster, der kan ydes erstatning for, er ikke ud-